

Nota van B&W

Onderwerp Jaarverslag vaste commissie van advies voor de bezwaarschriften 2013

Portefeuillehouder Drs. Th. L.N. Weterings
Collegevergadering 1 april 2014
Inlichtingen mr. B. Kegener (023 567 62 38) / mr. L.T. Venema (023 567 6284)
Registratienummer 2014.0012450

Samenvatting

Uit het jaarverslag van de vaste commissie van advies voor de bezwaarschriften 2013 blijkt dat het aantal ingekomen bezwaarschriften opnieuw is gestegen. De stijging van bijna 11% is met name het gevolg van het grote aantal bezwaarschriften tegen verkeersbesluiten. De stijging van het aantal bezwaarschriften inzake de Wet werk en bijstand (hierna: WWB) lijkt blijvend. Ondanks de stijging is het percentage bezwaarschriften dat in 2013 binnen de wettelijke termijn is afgehandeld gelijk aan het percentage van vorig jaar, namelijk 86%.

Per 1 oktober 2012 is de aangepaste verordening bezwaarschriften in werking getreden. Bezwaarden die een bezwaarschrift hebben ingediend in het kader van de WWB en de Wet maatschappelijke ondersteuning (hierna: Wmo) kunnen nu kiezen voor snellere ambtelijke afdoening. Dit is een van de verbetermaatregelen om de doorlooptijden te verkorten en het bezwaarproces klantgerichter te maken. Alle bezwaarschriften in 2013 zijn volgens de nieuwe werkwijze afgehandeld. De nieuwe werkwijze evalueren wij nog nader, maar we kunnen al met tevredenheid vaststellen dat we ondanks de toename van het aantal bezwaarschriften met de afhandeling op peil zijn gebleven. Ook besparen wij op kosten van externe commissieleden.

Inleiding

In deze nota belichten wij de aantallen bezwaarschriften en de termijnen. Daarnaast benoemen we de verbetermaatregelen voor 2014.

Tevens rapporteren we in deze nota over de ontvangen ingebrekestellingen en verbeurde dwangsommen in het kader van de Wet dwangsom.

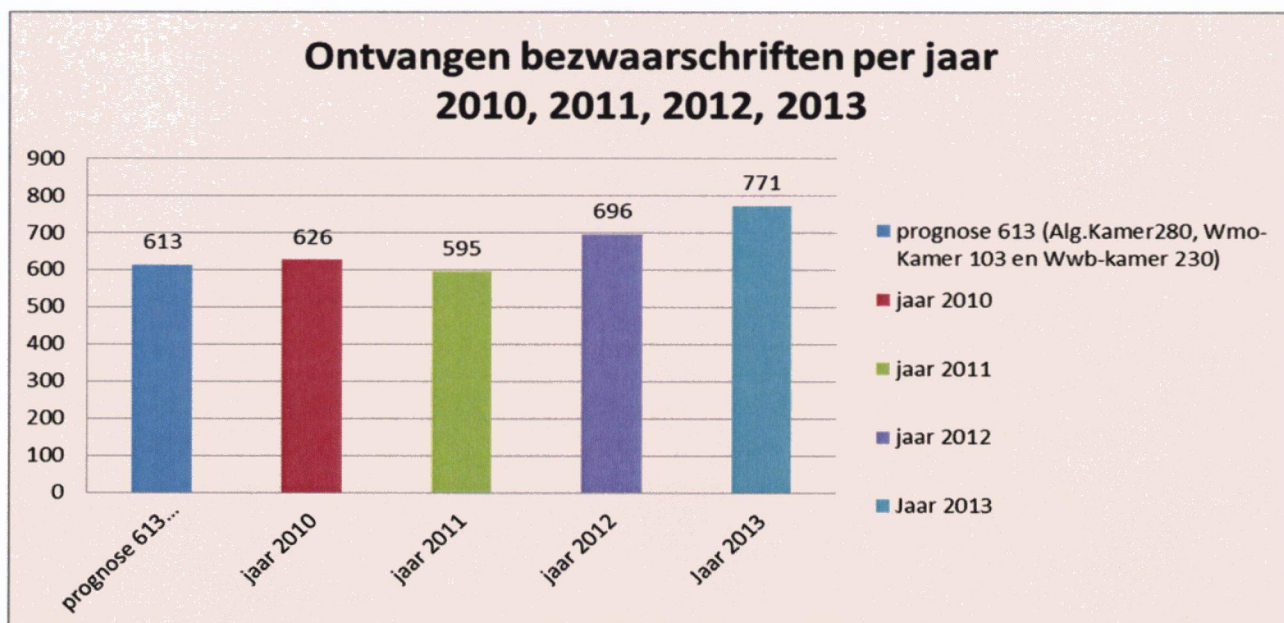
Aantallen bezwaarschriften

In 2013 zijn 771 bezwaarschriften ingediend waarover de commissie adviseert.

Daarvan is:

- 49% gericht tegen besluiten in het kader van de WWB en aanverwante regelingen;
- 30% gericht tegen verleende of geweigerde omgevingsvergunningen, verkeersbesluiten, planschadebesluiten en subsidiebesluiten;
- 10% gericht tegen besluiten op het gebied van de Wmo;
- 5% gericht tegen besluiten over handhaving en toezicht;
- 4 % gericht tegen besluiten op diverse rechtsgebieden zoals burgerzaken, de Wet openbaarheid van bestuur;
- 1% gericht tegen besluiten van de Omgevingsdienst.

Het totaal aantal bezwaarschriften stijgt nog steeds. Na de daling in 2010 en 2011 is het aantal weer flink toegenomen. Zie onderstaand overzicht.

* prognose 613 betreft de prognose voor 2013 (uiteindelijk dus 771 gebleken).

Termijnen

In 2013 is 86% van de bezwaarschriften binnen de wettelijke termijn van 18 weken afgehandeld, waarbij rekening is gehouden met aanhoudingen. Dit percentage is gelijk aan het percentage in 2012.

Onze doelstelling om 90% binnen de wettelijke termijn af te handelen, zoals in 2010 en 2011, is door de enorme toename niet gehaald. Met diverse verbetermaatregelen streven wij ernaar het percentage binnen de wettelijke termijn afgehandelde bezwaarschriften weer op het gewenste niveau van 90% te krijgen (zie verder verbetermaatregelen en aanbevelingen).

Ingebrekestellingen en dwangsommen

De Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen is op 1 oktober 2009 in werking getreden. Die wet heeft ten doel burgers een effectiever rechtsmiddel te geven tegen te trage besluitvorming door bestuursorganen. De burger kan na overschrijding van de wettelijke beslistermijn een dwangsom afdwingen voor elke dag dat de beslistermijn verder wordt overschreden. Hiertoe dient hij het bestuursorgaan wel vooraf in gebreke te stellen. Het bestuursorgaan verbeurt voor elke dag dat de beslissing uitblijft – gerekend vanaf twee weken na ontvangst van een ingebrekestelling – voor de eerste 14 dagen een dwangsom van € 20 per dag, de daaropvolgende twee weken € 30 per dag en daarna € 40 per dag met een maximum van € 1260.

Een ingebrekestelling kan betrekking hebben op een te late beslissing op een aanvraag of een te late beslissing op een bezwaarschrift.

In totaal hebben we in 2013 78 ingebrekestellingen ontvangen.

Deze hadden betrekking op:

- 34 keer te late besluitvorming in bezwaar (waarvan 22 naar aanleiding van bezwaar tegen één en het zelfde verkeersbesluit);
- 18 aanvragen ingevolge de Wet openbaarheid van bestuur;
- 16 aanvragen ingevolge de WWB;
- 5 keer een besluit op een handhavingsverzoek;
- 1 keer een besluit op bezwaar over leges;
- 1 keer een aanvraag ingevolge de Wmo;
- 1 keer een aanvraag ingevolge de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo);
- 1 keer een verzoek om planschade;
- 1 keer een besluit naar aanleiding van een aansprakelijkheidsstelling.

Nadat de ingebrekestelling is ontvangen, verbeurt het bestuursorgaan geen dwangsom indien het alsnog binnen twee weken een beslissing op de aanvraag of het bezwaarschrift neemt. In de meeste gevallen is binnen die termijn alsnog een besluit genomen. In totaal is een bedrag van € 4520,- aan dwangsommen verbeurd. Daarvan is €4440,- aan dwangsommen verbeurd in het primaire proces bij de aanvragen Werk en inkomen (cluster Sociale Dienstverlening) en de overige € 80,- in het bezwaarproces (Juridische Zaken).

Beroepszaken

Nieuw in dit jaarverslag is een analyse van de gegronde beroepszaken. De rechtbank heeft in 2013 66 keer uitspraak gedaan. In twaalf gevallen is het beroep gegrond verklaard. Uit de analyse blijkt het belang van een gedegen feitenonderzoek, zeker bij belastende WWB-besluiten. Voor de volledige analyse verwijzen we naar paragraaf 3.7 van het jaarverslag.

Verbetermaatregelen en aanbevelingen 2014

Het is onze bestuurlijke ambitie om kosten te besparen en een snellere procedure wat betreft bezwaarschriften te realiseren. Sinds oktober 2012 worden meer bezwaarschriften vereenvoudigd – met een onafhankelijke voorzitter uit de commissie – afgehandeld. Uit ervaring blijkt dit een efficiënte werkwijze. Verder heeft de burger de mogelijkheid gekregen om voor bepaalde zaken voor ambtelijke afhandeling te kiezen. Ambtelijk horen heeft als voordeel dat de burger sneller, in beginsel binnen 6 weken, de beslissing op bezwaar ontvangt. Wij besparen hiermee kosten omdat door de vereenvoudigde en de ambtelijke afhandeling minder externe commissieleden nodig zijn. Nadere evaluatie volgt in 2014.

De aanbevelingen die de commissie in het jaarverslag heeft gedaan, nemen wij ter harte. De kwaliteit van de primaire besluiten blijft een belangrijk aandachtspunt. De concrete aanbevelingen die de commissie heeft gedaan om de kwaliteit van de besluiten te verbeteren, zullen we gedurende het jaar actief monitoren. Ook blijven we premediation gebruiken als middel om de communicatie met de burger te verbeteren.

Opvallend is het percentage ingetrokken bezwaarschriften in 2013, namelijk 28%. In 2014 onderzoeken wij de redenen daarvan. We kijken daarbij naar de intrekkingen als gevolg van het toepassen van premediation. Daarnaast onderzoeken we in welke gevallen de intrekking het gevolg is van een herzien besluit. Met de onderzoeksresultaten beogen wij ook de kwaliteit van de primaire besluiten te verbeteren. Correcte en voor de burger begrijpelijk gecommuniceerde besluitvorming verbetert het draagvlak van die besluitvorming. Dat draagt bij aan het voorkomen, dan wel het eenvoudiger afdoen van bezwaar.

We onderschrijven het door de commissie genoemde belang van het tijdig en compleet aanleveren van dossiers. Door de verdergaande digitalisering van het archief zijn onderliggende stukken steeds makkelijker en sneller toegankelijk. Wij verwachten in de loop van 2014 in het bezwaarproces uitsluitend nog met digitale stukken te werken.

Onze reactie op de aanbevelingen van de commissie naar aanleiding van concrete bezwaarschriften is in het jaarverslag zelf opgenomen. Voor de inhoud daarvan verwijzen we naar paragraaf 4.3.

We gaan door met het leantraject dat in 2012 is ingezet om kortere doorlooptijden te realiseren. Dit is een continue proces waarbij we oplossingsrichtingen bedenken om verspillingen in termen van wachttijden en correctie zoveel mogelijk uit te sluiten. Hiermee voorkomen we voor een groot deel dat ondanks de toename van het aantal bezwaarschriften achterstanden ontstaan.

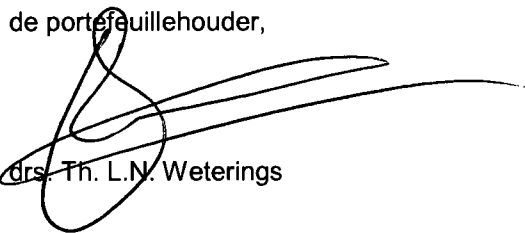
Met deze verbetermaatregelen streven wij ernaar het percentage binnen de wettelijke termijn afgehandelde bezwaarschriften weer op het gewenste niveau van 90% te krijgen. Door de reeds enige tijd zichtbare, consistente trend van een stijgend aantal bezwaarschriften (zie eerder de constatering over de WWB) in combinatie met de decentralisaties in 2015 en de als gevolg daarvan te verwachten extra bezwaarschriften rijst inmiddels wel de vraag of dit ook zonder (structurele) capaciteitsuitbreiding is te realiseren. Wij zullen de voortgang monitoren en separaat op dit vraagstuk terugkomen.

Besluit

Op grond van het voorgaande hebben wij besloten om:

1. kennis te nemen van het jaarverslag van de vaste commissie van advies voor de bezwaarschriften 2013;
2. deze nota met bijlagen ter informatie aan de raad te zenden.

Burgemeester en wethouders van Haarlemmermeer,
namens deze,
de portefeuillehouder,

drs. Th. L.N. Weterings

Bijlage(n)

- 1: Jaarverslag van de vaste commissie van advies voor de bezwaarschriften 2013

JAARVERSLAG 2013

*Vaste commissie van advies voor
de bezwaarschriften*

Inhoudsopgave

Voorwoord

1.	Inleiding	3
2.	Taken en samenstelling commissie	4
3.	Overzicht bezwaarschriften 2013	7
4.	Aanbevelingen	17
5.	Ontwikkelingen	23
6.	Slot	25

Voorwoord

Terwijl ik door een aantal van mijn mede-commissieleden stevig aan de tand werd gevoeld over mijn wens om voorzitter van de commissie te worden, werd mijn monoloog ruw onderbroken door het brandalarm. Plots stonden alle medewerkers van de gemeente bij de verzamelplek aan de overkant van het stadhuis. Echt verbaasd was ik niet; mijn leven zit vol met onverwachte wendingen.

Het gesprek met mijn mede-commissieleden resulteerde in mijn benoeming als nieuwe voorzitter van de commissie. Ik ben verheugd dat de commissie mij het vertrouwen heeft gegeven het voorzitterschap op me te nemen. Immers: nog nooit was ik voorzitter van een bezwaarschriftencommissie en ik heb pas de respectabele leeftijd van 36 jaar bereikt. Begonnen als juridisch medewerker bij een bestuursorgaan, om mijn carrière te vervolgen bij de rechtbank Amsterdam en nu werkzaam bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State als ambtenaar van Staat. Daarnaast ben ik promovenda bij de Universiteit Utrecht.

Na deze korte introductie van mijzelf, wil ik zeker niet onvermeld laten dat ik dankzij onze vorige voorzitter en dankzij het ambtelijk secretariaat van de commissie, in een warm bad terecht ben gekomen. Met de bijstand van de commissie en het ambtelijk secretariaat, hoop ik een nuttige en een eigen invulling te geven aan het voorzitterschap.

De vervulling van die taak begint met het jaarverslag over 2013. Zoals elk jaar wordt in het jaarverslag de aard en omvang van de werkzaamheden van de commissie belicht over de verslagperiode. Het verslag is een reflectie van het afgelopen jaar en het biedt een hulpmiddel bij de verbetering van de gemeentelijke besluitvorming door de signaal- en leerfunctie van de bezwaarprocedure. Verder kan het als basis dienen voor een evaluatiegesprek tussen de commissie en het gemeentebestuur.

De cijfers – voorzien van verhelderende taartdiagrammen – laten, na lezing van hoofdstuk 3 van dit verslag, een positief beeld zien. Verder heeft de commissie een klaagschrift ontvangen, dit voortvarend ter hand genomen en hand in eigen boezem gestoken. Een ervaring waaruit de commissie verbeterpunten heeft geput. De nieuwe werkwijze van de commissie, waarover meer in paragraaf 5.2, houdt de gemoederen bezig. Dit proces moet langzaam vorm krijgen en de resultaten van de evaluatie zullen in het komende jaar uitgebreid aan bod komen. Nieuw in het jaarverslag van dit jaar is een paragraaf met een

analyse van de gegronde beroepschriften. Dat wil zeggen de zaken waarin de rechter het besluit op bezwaar – dat al of niet overeenkomstig het commissieadvies is genomen – heeft vernietigd. Weliswaar heeft de commissie in bezwaar een bredere blik dan alleen een juridische, maar het is niettemin nuttig de juridische vereisten van de procedure in kaart te brengen.

Rest mij de lezer van dit verslag een nuttige leeservaring toe te wensen.

De voorzitter,

mr. R. Grimbergen

1. Inleiding

In het voorliggende jaarverslag wordt uiteraard een terugblik gegeven op het afgelopen jaar, maar wordt tevens vooruit gekeken. Dit jaar zijn voor het eerst alle bezwaarschriften volgens de nieuwe werkwijze afgehandeld. Dit betekent dat de behandeling van de meeste bezwaarschriften door één extern commissielid, tevens voorzitter, en twee ambtelijke commissieleden is gedaan.

Verder heeft het afgelopen jaar opnieuw een toename van het aantal ingekomen bezwaarschriften laten zien. Ondanks de toename van het aantal bezwaarschriften is het percentage tijdig afgedane bezwaarschriften nog hoog te noemen. De commissie hecht groot belang aan het tijdig afdoen van bezwaarschriften. Door aanbevelingen te doen die zijn gericht op verbetering van het werkproces en de inhoud van besluiten, levert de commissie hier een bijdrage aan.

In dit verslag wordt aandacht geschonken aan de taken en samenstelling van de commissie in hoofdstuk 2. Een overzicht van de ingekomen en afgedane bezwaarschriften komt in hoofdstuk 3 aan de orde. Daarnaast bevat dit hoofdstuk een korte analyse van de gegronde beroepen. In hoofdstuk 4 zijn de aanbevelingen van de commissie weergegeven. Tot slot bevat hoofdstuk 5 een korte uiteenzetting van de ontwikkelingen in de wetgeving en een uiteenzetting van de nieuwe werkwijze van de commissie.

De commissie hoopt dat ook dit verslag weer een hulpmiddel kan zijn bij de verbetering van het werkproces en de gemeentelijke besluitvorming.

2. Taken en samenstelling commissie

In de Algemene wet bestuursrecht worden voorschriften gegeven omtrent de wijze van afhandeling van bezwaarschriften door het bestuursorgaan. Ten behoeve van de beslissing op bezwaar kan een adviescommissie worden ingesteld. De Vaste commissie van advies voor de bezwaarschriften van de gemeente Haarlemmermeer is zo'n commissie. In de Verordening adviescommissie bezwaarschriften gemeente Haarlemmermeer (hierna: Verordening) zijn de taak, samenstelling en werkwijze van de commissie vastgelegd.

De commissie is haar werkzaamheden op 1 mei 1996 gestart. Sindsdien doet de commissie jaarlijks verslag van haar werkzaamheden aan de gemeenteraad en de andere bestuursorganen. Dit jaarverslag bestrijkt de periode 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013.

De commissie werkt in drie kamers te weten:

- Kamer I: deze kamer is belast met de advisering over bezwaarschriften tegen besluiten op basis van onder andere de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Wegenverkeerswet 1994, de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, de Wet openbaarheid van bestuur, de Algemene Plaatselijke Verordening en de subsidieverordening;
- Kamer II: deze kamer is belast met de advisering over bezwaarschriften in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning en besluitvorming omtrent gehandicaptenparkeerplaatsen- en kaarten;
- Kamer III: deze kamer is belast met de advisering over bezwaarschriften in het kader van de Wet werk en bijstand en aanverwante regelingen.

Bezwaarschriften over belastingen, retributies en ambtenarenzaken vallen buiten het werkgebied van de commissie.

Bij raadsbesluit van 26 april 2012 is de Verordening adviescommissie bezwaarschriften gemeente Haarlemmermeer 2012 vastgesteld. Op grond van deze verordening wordt de behandeling van een bezwaarschrift in beginsel door één extern commissielid, tevens voorzitter, en twee ambtelijke commissieleden gedaan. Hierop bestaan twee uitzonderingen. In zaken die vallen onder kamer II en III kan bezwaarde kiezen voor ambtelijke afdoening van het bezwaarschrift. Omdat deze bezwaarschriften geheel ambtelijk worden afgedaan, vallen

deze buiten de reikwijdte van dit jaarverslag. Daarnaast noemt de Verordening een aantal categorieën van besluiten die door een volledig externe commissie moeten worden behandeld. Meer informatie over de Verordening is terug te vinden in paragraaf 5.2.

Per 1 januari 2013 is de commissie als volgt samengesteld:

mr. A.J. Elbertsen, voorzitter commissie, lid kamer I;
dhr. J.E. Amorij, lid Kamer I en II;
dhr. mr. L.J.H. Baars, lid Kamer I;
mr. B. de Bruin, lid kamer I;
dhr. mr. W.J.K. Brugman, lid Kamer I en II;
dhr. mr. V.H. Bruins Slot, lid Kamer I, II en III;
dhr. mr. M.F. Crum MBA, lid Kamer I en II;
mw. mr. R. Grimbergen, lid Kamer I, II en III
dhr. drs. R. te Grotenhuis, lid Kamer I;
mw. M.J. van Gruting- Wijnhold, lid Kamer II en III;
mw. S.M. Hoogland, lid Kamer III;
mw. mr. L.M.R. Kater, lid Kamer II en III;
dhr. mr. drs. R.H.S. Koopman, lid Kamer I, II, en III;
dhr. mr. R.J. van der Meulen MPM, lid Kamer I
dhr. mr. J.F.H. Molema, lid Kamer I en III;
mw. drs. B.G. Overdam, lid Kamer III;
dhr. H. Sterken, lid Kamer I;
mw. D.P. Struijk, lid Kamer I;
mw. mr. G.N. van Vuure, lid Kamer I.

Tijdens het verslagjaar 2013 zijn mevrouw S.M. Hoogland en de heer mr. L.J.H. Baars als leden afgetreden. Daarnaast was de maximale zittingsperiode van de heren mr. B. de Bruin en mr. A.J. Elbertsen verstreken. Het vertrek van de heer Elbertsen betekende dat tevens een nieuwe commissievoorzitter moest worden benoemd. Met de benoeming van mevrouw mr. R. Grimbergen tot voorzitter, is in de opvolging van de heer Elbertsen voorzien.

Een ambtelijk secretariaat ondersteunt de commissie. Dat secretariaat valt organisatorisch onder het team Juridisch Advies van het cluster Juridische Zaken. Het secretariaat bestond in het verslagjaar uit:

mw. M. Bay, medewerker juridische zaken;

mw. M. Blijleven, medewerker juridische zaken;
dhr. P.G.M. van den Brink, juridisch adviseur, tevens ambtelijk lid Kamer I en II;
mw. mr. M.E. van Dijk- Marcus, juridisch adviseur, tevens ambtelijk lid Kamer II en III;
mw. mr. A. van Fulpen, juridisch adviseur, tevens ambtelijk lid Kamer I, II en III;
mw. mr. J. Kieviet- Terhaar, juridisch adviseur, tevens ambtelijk lid Kamer II en III;
mw. mr. drs. J. Leemeijer, juridisch adviseur, tevens ambtelijk lid Kamer I en III;
mw. I. Roubos- Beenen, juridisch adviseur, aanspreekpunt commissie, ambtelijk lid Kamer III;
mw. mr. C. Schenk, juridisch adviseur, tevens ambtelijk lid Kamer I, II en III;
mw. mr. S. Sewtahal, juridisch adviseur, tevens ambtelijk lid Kamer III;
mw. D. Tijl, juridisch adviseur, tevens ambtelijk lid Kamer III;
mw. mr. J. Vandenbussche, medewerker juridische zaken;
mw. mr. E. Willems, juridisch adviseur, tevens ambtelijk lid Kamer III;
mw. mr. S. Woudenberg, juridisch adviseur, tevens ambtelijk lid Kamer I en III.

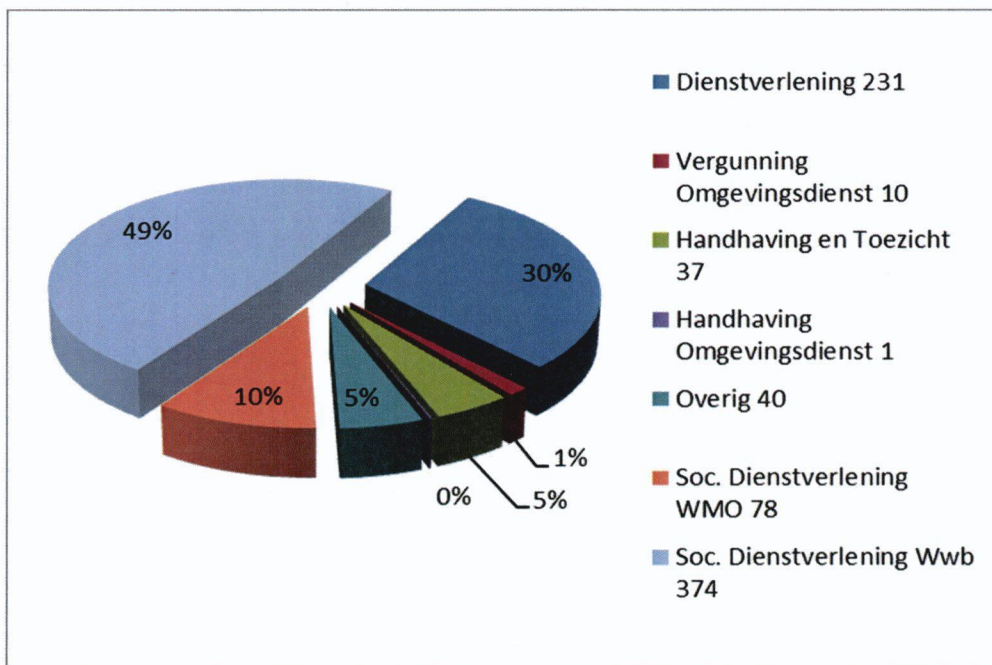
Benoemd als ambtelijk lid zijn verder:

mw. mr. M.L.J. van Duijnhoven;
dhr. mr. M.P. van der Plaats;
mw. mr. M. van Slooten- Benders.

3. Overzicht bezwaarschriften 2013

3.1 Overzicht ingediende bezwaarschriften

In het jaar 2013 zijn er in totaal 771 bezwaarschriften ingediend. In het jaar 2012 waren dit er nog 696. De stijging ten opzichte van 2012 is het gevolg van een groot aantal bezwaarschriften dat is ingediend tegen verkeersbesluiten. Het aantal bezwaarschriften inzake de Wet werk en bijstand (WWB), dat vorig verslagjaar een grote stijging kende, is dit jaar nagenoeg gelijk gebleven aan het aantal van 2012. De ingekomen bezwaarschriften zijn als volgt over de clusters verdeeld:

Figuur 3.1: In 2013 binnengekomen bezwaarschriften per cluster

3.2 Overzicht afgedane bezwaarschriften

Van de 771 binnengekomen bezwaarschriften zijn in het afgelopen jaar 501 bezwaarschriften volledig afgehandeld door het bestuursorgaan. In onderstaand overzicht is per organisatieonderdeel weergegeven hoe de beslissing op bezwaar heeft geluid dan wel op welke andere manier deze bezwaarschriften zijn afgedaan. De categorie 'Gemengd' ziet op bezwaarschriften die in meer dan één categorie (Ongegrond, Gegrond of Niet-ontvankelijk) vallen. In de meeste gevallen gaat het om bezwaarschriften die deels gegrond en deels ongegrond zijn verklaard. De categorie 'Anders' betreft brieven die bij binnenkomst zijn opgevat als bezwaarschrift en als zodanig ook een bezwaarschriftnummer hebben gekregen, maar waarvan naderhand is gebleken dat er geen sprake was van een bezwaarschrift, maar bijvoorbeeld van een zienswijze of een beroepschrift.

	KAMER I					KAMER II	KAMER III	Totaal
	Handhaving	Omgevings dienst Handhaving	Dienst verlening	Omgevings dienst Vergunningen	Overig	WMO	WWB	
Ongegrond	7	0	23	9	0	18	122	179
Gegrond	1	0	7	0	0	1	25	34
Niet-ontvankelijk	2	0	19	1	8	5	62	97
Gemengd	2	0	12	0	0	2	6	22
Ingetrokken	8	0	39	6	10	16	64	143
Herroepen	0	0	0	0	0	0	1	1
Anders	1	0	7	1	5	6	5	25
								501

Tabel 3.2: Overzicht van afgedane bezwaarschriften uit 2013

In voorkomende gevallen is in heroverweging geconstateerd dat de motivering van het primaire besluit onvoldoende is. Waar mogelijk vult de commissie deze in het advies aan. Het besluit kan dan met de verbeterde motivering toch in stand blijven. Van de 179 ongegronde bezwaarschriften zijn er **36** ongegrond verklaard onder verbetering van de motivering.

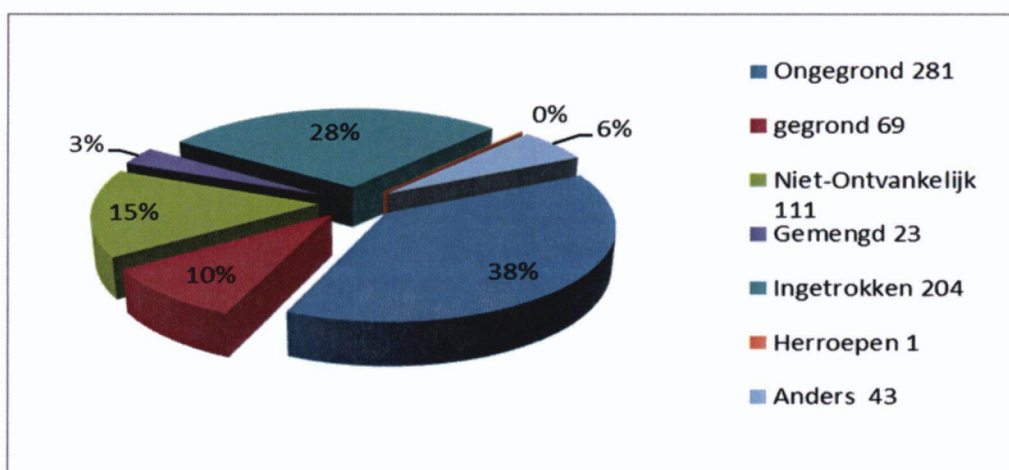
Op 31 december 2012 stonden nog 254 bezwaarschriften uit 2012 en eerder open. In het jaar 2013 zijn daarvan 231 bezwaarschriften volledig afgehandeld. In de volgende tabel is per organisatieonderdeel weergegeven hoe de beslissingen op deze bezwaarschriften hebben geluid, dan wel op welke andere manier deze bezwaarschriften zijn afgedaan.

	KAMER I			KAMER II	KAMER III	Totaal
	Handhaving	Dienst verlening	Overige clusters	WMO	Wwb	
Ongegrond	9	38	1	13	41	102
Gegrond	1	14	0	2	18	35
Niet-ontvankelijk	2	0	6	3	3	14
Gemengd	1	0	0	0	0	1
Ingetrokken	8	12	3	9	29	61
Herroepen	0	0	0	0	0	0
Anders	2	0	13	0	3	18
						231

Tabel 3.3: Overzicht afgedane bezwaarschriften vóór 2013

De commissie merkt op dat de beslistermijn voor het merendeel van de bezwaarschriften uit 2012 per 31 december 2012 nog niet was verstreken. De commissie merkt met genoegen op dat de voorraad in 2013 voortvarend is weggewerkt. De meeste nog openstaande zaken uit 2012 betreffen aanhoudingen met instemming van bezwaarders.

In 2013 zijn in totaal 732 bezwaarschriften volledig afgedaan. In tabel 3.4 is weergegeven hoe deze bezwaarschriften zijn afgehandeld.

Figuur 3.4: Totaal aantal afgedane bezwaarschriften

3.3 Besluiten in afwijking van het advies van de commissie

De commissie heeft een adviesfunctie en beslist niet zelf op ingekomen bezwaarschriften. De adviezen van de commissie zijn niet bindend. Het betrokken bestuursorgaan kan daarom, mits gemotiveerd, afwijken van een advies van de commissie.

De commissie constateert dat het bestuursorgaan in dit verslagjaar **18** keer een beslissing op bezwaar heeft genomen, waarbij volledig of deels is afgeweken van het advies van de commissie. In een aantal van deze gevallen is sprake van een zogenaamde oneigenlijke contraire beslissing op bezwaar. In zulke gevallen komt de commissie tot haar oordeel op grond van door haar geconstateerde gebreken in de motivering van het bestreden besluit. Naar aanleiding van het advies van de commissie volgt dan bij de heroverweging van het besluit door het bestuursorgaan een verbetering van de motivering van het besluit. Bij de uiteindelijke beslissing op bezwaar is vervolgens het bezwaarschrift met inachtneming van de aangepaste motivering ongegrond verklaard.

3.4 Klaagschrift

De commissie heeft dit jaar een klaagschrift ontvangen. Dit was gericht tegen de wijze waarop een bezwaarschrift tegen de besluiten van burgemeester en wethouders met betrekking tot subsidieverlening door de commissie is behandeld. De klacht kwam er inhoudelijk op neer dat bij de advisering gebruik is gemaakt van stukken die na de gehouden hoorzitting bekend zijn geworden. Klagers zijn niet geïnformeerd over het toevoegen van deze stukken aan het dossier en ze zijn evenmin in de gelegenheid gesteld daarop te reageren. De fungerend voorzitter, secretaris en de bezwaarden zijn door de voorzitter van de commissie gehoord. De volledige externe commissie, voor zover niet betrokken bij deze zaak, heeft de klacht vervolgens gegrond verklaard.

De commissie heeft lering getrokken uit deze zaak en is zich bewust van het belang van een zorgvuldige procedure bij gegevensuitwisseling na de hoorzitting. Zij zal ervoor waken dat hoor en wederhoor, ook bij stukken ingediend na de hoorzitting en die een rol spelen bij de besluitvorming, zal worden toegepast.

3.5 Termijnen

De beslistermijn voor een beslissing op een bezwaarschrift waarover een onafhankelijke commissie adviseert, bedraagt twaalf weken. Het is mogelijk deze met ten hoogste zes weken te verdagen. De termijn begint te lopen op de eerste dag na afloop van de bezwaartermijn. Als gevolg daarvan kan de behandelduur van een bezwaarschrift ingevolge de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen, variëren. De beslistermijn vangt immers zes weken na het primaire besluit aan, terwijl het bezwaarschrift bij eerdere binnenkomst direct behandeld kan worden.

Gedurende de behandeling van een bezwaarschrift kan met schriftelijke instemming van bezwaarde(n) worden besloten tot aanhouding, bijvoorbeeld in verband met een poging alsnog overeenstemming te bereiken met bezwaarde(n). Zo blijkt regelmatig dat door het indienen van een nieuwe, aangepaste aanvraag een gewenste vergunning alsnog – soms direct en soms na het volgen van een ontheffingsprocedure – kan worden verleend. Zeker in het laatste geval kan een aanhouding de nodige tijd in beslag nemen.

Aanhoudingen vinden ook plaats om bezwaarde(n) in de gelegenheid te stellen nadere gegevens in te dienen. Tijdens hoorzittingen kan het voorkomen dat onvoldoende gegevens zijn aangeleverd om een advies te kunnen uitbrengen en wordt de vertegenwoordiger van het bestuursorgaan verzocht nadere informatie aan te leveren. Ook dit resulteert in een aanhouding. Na het beschikbaar komen van de gewenste informatie duurt de aanhouding voort om belanghebbenden gelegenheid te geven op de nieuwe informatie te reageren. Verder is een aantal bezwaarzaken aangehouden, terwijl inmiddels wel al overeenstemming is bereikt en bijvoorbeeld de vergunning reeds is verleend. In zo'n geval wordt nog gewacht op een intrekking van het bezwaarschrift door bezwaarde. Ten slotte wordt een zaak soms aangehouden in afwachting van een te voorziene wijziging van beleid, bijvoorbeeld een nieuw welstandsbeleid.

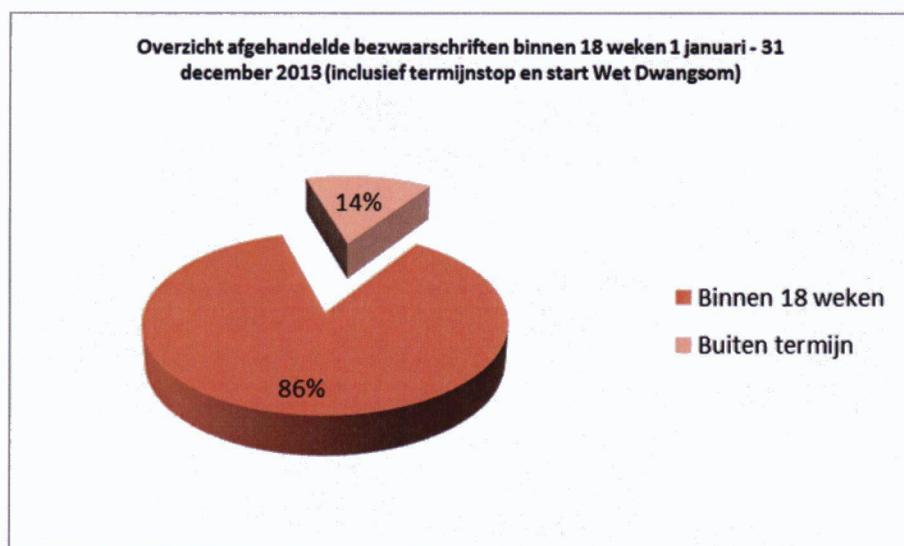
Ten behoeve van het jaarverslag hebben we berekend welk percentage van de bezwaarschriften binnen de wettelijke termijn is afgedaan. Het bleek daarbij niet mogelijk te rekenen vanaf het einde van de bezwaartermijn. Het computersysteem start de termijn automatisch op de ontvangstdatum van het bezwaarschrift. Hierdoor is de berekende termijn tot 6 weken korter dan de wettelijke termijn. Bovendien kon geen rekening worden gehouden met aanhoudingen.

Om toch een zo reëel mogelijk beeld te geven van het aantal tijdig afgedane bezwaarschriften, is het berekende percentage ter compensatie met 10% verhoogd.

In onderstaande tabel is weergegeven hoeveel van de in 2013 binnengekomen en afgehandelde bezwaarschriften binnen de termijn zijn afgedaan.

	Totaal 2013	Percentage 2013
Binnen termijn van 18 weken	433	86 %
Buiten termijn	68	14 %
Eindtotaal	501	100 %

Tabel 3.6: Tijdigheid afhandeling bezwaarschriften inclusief termijnstop

Het percentage tijdig afgedane zaken is daarmee gelijk aan dat van vorig jaar.

3.6 Beroep

In 2013 heeft de rechtbank 66 maal uitspraak in beroepszaken gedaan. In twaalf gevallen is het beroep gegrond verklaard. In onderstaande tabel is dit nader uitgewerkt.

	Aantal uitspraken in beroep	gegrond	Waarvan bob overeenkomstig advies commissie
Kamer I	19	1	0
Kamer II	6	2	2
Kamer III	41	9	9

Tabel 3.5 uitspraken beroepszaken

3.7 Een korte analyse van de gegronde beroepen

Hoewel 12 gegronde beroepen op een totaal van 66 uitspraken niet veel lijkt, acht de commissie het niettemin raadzaam in het jaarverslag een korte analyse te geven van de uitspraken waarbij het beroep gegrond is verklaard. Door die uitspraken inhoudelijk tegen het licht te houden, kan worden gezien op welke punten de besluitvorming en het aan die besluitvorming ten grondslag liggende onderzoek kan worden verbeterd.

Dictum

De rechtbank of, in voorkomende gevallen, de voorzieningenrechter heeft, zoals uit bovenstaande tabel blijkt, 12 keer een ingesteld beroep gegrond verklaard.

In één zaak heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard, het besluit op bezwaar vernietigd, maar de rechtsgevolgen in stand gelaten. Met andere woorden: het besluit als zodanig was juist, maar de (juridische) grondslag waarop het besluit was gestoeld, was onjuist.

Verder heeft de rechtbank in zeven zaken het beroep gegrond verklaard, het besluit op bezwaar vernietigd en vervolgens zelf in de zaak voorzien. Dat laatste betekent dat de rechtbank in wezen zelf het besluit neemt dat het bestuursorgaan had moeten nemen. De uitspraak van de rechtbank treedt dan in de plaats van het vernietigde besluit.

In de overige vier zaken heeft de rechtbank het college opgedragen een nieuw besluit op bezwaar te nemen.

Juridische geschilpunten versus geschilpunten over de feiten

Het lijkt veilig te veronderstellen dat in de meeste zaken die voor de rechter komen, het geschil gaat over de vaststelling van de feiten of de juridische kwalificatie van de feiten. Deze notie gaat voornamelijk op voor bijstandszaken. Veelal zien die zaken op schending van de inlichtingenplicht. In de Wet werk en bijstand is opgenomen dat een belanghebbende verplicht is 'spontaan' aan het college mededeling te doen van feiten en omstandigheden, waarvan redelijkerwijs duidelijk is dat deze invloed kunnen hebben op het recht op uitkering. Zo moet een bijstandsgerechtigde uit eigen beweging mededeling doen van bijvoorbeeld een verandering van woonplaats, woonsituatie of genoten inkomsten. Om een schending te kunnen vaststellen, dient onderzoek te worden gedaan naar de feiten. Uit zulk onderzoek kan bijvoorbeeld blijken dat een betrokkene inkomsten heeft genoten, die hij niet aan het college heeft gemeld. De onderzochte feiten krijgen dan de juridische kwalificatie: 'schending inlichtingenplicht' en die schending kan gevolgen hebben voor het recht op uitkering.

Juridische geschilpunten zien op de interpretatie en uitleg van wet- en regelgeving en het gebruik van het juiste juridische toetsingskader.

Dat de meeste geschilpunten zien op feiten en op de juridische kwalificatie van die feiten, blijkt ook uit de 'gegronde' uitspraken. In negen uitspraken ging het over de feiten. In slechts drie uitspraken was het geschilpunt juridisch van aard, namelijk een geschil over de uitleg van een beleidsregel, een geschilpunt over de vraag of artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (herhaalde aanvraag) van toepassing was en een geschil over de vraag of een brief was te kwalificeren als besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Omdat de feiten vaak punt van discussie zijn, is het tevens van belang te onderzoeken op wie de bewijslast rust: de burger of het bestuursorgaan. Wie moet nu eigenlijk de feiten bewijzen. Daarvoor is het onderscheid tussen begunstigende en belastende besluiten van belang.

Begunstigende besluiten versus belastende besluiten:

In verband met het te verrichten onderzoek naar de feiten en omstandigheden die aan een besluit ten grondslag liggen, is het van belang te onderkennen of een uitspraak ziet op een

belastend besluit of een begunstigend besluit.

Een *begunstigend* besluit is een besluit op aanvraag, ook al wordt de aanvraag afgewezen. Bij een besluit op aanvraag ligt de bewijslast in eerste instantie op de aanvrager. Dat houdt in dat het aan de aanvrager is om feiten en omstandigheden aan te dragen die aantonen dat hij recht heeft op de gevraagde voorziening.

Een *belastend* besluit wordt op initiatief van het bestuursorgaan genomen. Die besluiten zijn ongunstig voor de burger. Zo zijn een intrekking en terugvordering van een bijstandsuitkering en een intrekking van een exploitatievergunning voorbeelden van belastende besluiten. Bij belastende besluiten rust de bewijslast op het bestuursorgaan. Dat houdt in dat het bestuursorgaan de nodige feiten en omstandigheden dient te verzamelen op basis waarvan het kan concluderen dat een betrokkene geen aanspraak meer maakt op een recht. Als het bestuursorgaan van oordeel is dat een betrokkene geen recht heeft op een bijstandsuitkering, omdat hij inkomsten heeft genoten, is het aan het bestuursorgaan om dat te bewijzen.

Van de twaalf uitspraken, waarbij het beroep gegrond is verklaard, betrof het in vier gevallen een aanvraagsituatie en in acht gevallen een ambtshalve genomen en daarmee belastend besluit. Dat betekent dat in die acht gevallen de bewijslast op het bestuursorgaan rustte.

Onvoldoende onderzoek / motiveringsgebrek

Zoals hierboven opgemerkt, is vaststelling en kwalificatie van de feiten en omstandigheden belangrijk, zeker als het om belastende besluiten gaat. Het gros van de 'gegronde' uitspraken ziet op de Wet werk en bijstand. Het geschilpunt was in die zaken veelal of de betrokkene aan zijn inlichtingenplicht had voldaan en welke gevolgen een eventuele schending van die plicht had voor de uitkering. De rechter concludeerde in die uitspraken dat het besluit niet kon worden gedragen door de feiten en omstandigheden die uit het onderzoek naar voren kwamen. Tendens in die zaken lijkt te zijn dat onvoldoende onderzoekshandelingen waren verricht. Zo overwoog de rechtbank in één van de uitspraken dat nog nader onderzoek had kunnen worden verricht bij de verhuurder van de woning, dat eiser nogmaals had kunnen worden gehoord over de aangetroffen situatie, dat de kinderen van de eiser hadden kunnen worden gehoord en dat onderzoek had kunnen worden verricht naar juistheid van verklaringen. Uit andere uitspraken valt af te leiden dat de rechter een andere interpretatie van de feiten, namelijk de interpretatie van eiser, doorslaggevend achtte.

Conclusie

Uit de 'gegronde' uitspraken kan in elk geval worden afgeleid dat voldoende onderzoek naar de feiten, zeker bij belastende besluiten, belangrijk is. Het is dus zaak kritisch te zijn op de feiten en omstandigheden die ten grondslag liggen aan een (belastend) besluit. Het feitenonderzoek is niet alleen belangrijk bij het nemen van het primaire besluit, dus in de voorfase. Dat onderzoek is evenzeer belangrijk in de bezwaarfase. Ook de commissie kan tijdens de hoorzitting immers het nodige aan feitenonderzoek doen. Komt een bezwaarde met een geloofwaardige verklaring voor feiten die een ander licht op de zaak werpt, dan zou nader onderzoek uitkomst kunnen bieden. In voorkomende gevallen zou ook de bijzonder opsporingsambtenaar, die het onderzoek naar de feiten in de voorfase heeft verricht, ter hoorzitting kunnen verschijnen of om een nadere schriftelijke verklaring kunnen worden verzocht.

Aandacht voor het feitenonderzoek, zowel in de voorfase als in de bezwaarfase is dus het devies. De commissie trekt in zoverre lering uit de gegronde uitspraken.

4. Aanbevelingen

4.1 Inleiding

Indien een bezwaar ontvankelijk is, dient op grondslag daarvan een heroverweging van het besluit plaats te vinden. Met 'heroverweging' wordt bedoeld dat de toetsing niet beperkt blijft tot vragen van rechtmatigheid. Deze toetsing dient zich ook uit te strekken tot kwesties van beleid. De commissie adviseert de bestuursorganen van de gemeente Haarlemmermeer over de te nemen beslissingen op ingediende bezwaarschriften. In het kader van deze advisering beoordeelt de commissie zoals hiervoor aangegeven in de eerste plaats de rechtmatigheid van besluiten. Zij rekent het echter ook tot haar taak een beoordeling te geven van beleids- en doelmatigheidsaspecten. Daarbij waakt de commissie ervoor dat zij niet op de stoel van het bestuursorgaan gaat zitten. Voorts signaleert de commissie in dat kader omstandigheden die naar haar oordeel het indienen van bezwaarschriften in de hand werkt en doet zij aanbevelingen ter verbetering.

Wanneer de commissie naar aanleiding van een concrete zaak aandacht voor bepaalde aspecten wil vragen, kan dit op twee manieren.

1) Bij een constatering die tevens van belang is voor bezwaarmaker, neemt de commissie een zogenaamde 'overweging ten overvloede' op in haar advies. Als een advies een 'overweging ten overvloede' bevat kan een beslissing op bezwaar niet in mandaat worden afgedaan. Het bestuursorgaan dient in zo'n geval zelf een beslissing op bezwaar te nemen. De motivering van dit besluit bevat tevens een reactie op de overweging ten overvloede.

2) Betreft het echter een constatering die uitsluitend voor het bestuursorgaan is bedoeld, dient de commissie een zogenaamd evaluatieformulier in. Ook dit formulier wordt aan het bestuursorgaan voorgelegd voor een reactie, maar de constatering heeft niet tot gevolg dat de beslissing op bezwaar door het bestuursorgaan zelf moet worden genomen.

In dit hoofdstuk is een aantal algemene aanbevelingen opgenomen die volgens de commissie kunnen leiden tot een kwaliteitsslag in het besluitvormingsproces. Tevens zijn in paragraaf 4.3 de overwegingen ten overvloede en de aanbevelingen uit de evaluatieformulieren kort weergegeven, inclusief de reactie van het college hierop.

4.2 Algemene aanbevelingen

Kwaliteit primaire besluiten

Een belangrijk aandachtspunt blijft de (juridische) kwaliteit van de primaire besluiten. Daarbij kan worden genoemd het niet vermelden van de wettelijke bepaling(en) waarop het besluit berust en een ontoereikende motivering. De commissie wijst er op dat gebrekkig gemotiveerde besluiten vragen kunnen oproepen bij de geadresseerden. Geadresseerden zullen om die reden ook sneller geneigd zijn een bezwaarschrift in te dienen. Hetzelfde geldt naar de mening van de commissie voor besluiten die niet duidelijk en niet begrijpelijk zijn geformuleerd. De commissie meent dat indien bij het opstellen van primaire besluiten meer aandacht zou worden besteed aan een heldere formulering en een goede onderbouwing van het besluit, daarmee het draagvlak van een besluit kan worden vergroot. Dat zou tot een vermindering van het aantal bezwaarschriften kunnen leiden.

Aanleveren dossiers

De commissie benadrukt in het kader van verbetering van het bezwaarschriftenproces het belang van het tijdig en compleet aanleveren van de dossiers. Tijdig aanleveren van de dossiers draagt bij aan een kortere doorlooptijd van bezwaarschriftenprocedures. Tijdsverlies dat ontstaat door het niet terstond aanleveren van de processtukken is vaak in het vervolg van de procedure niet meer in te halen. Het ontbreken van stukken kan leiden tot een aanhouding van advisering tijdens de hoorzitting, hetgeen een vertraging in de afdoening met soms wel meerdere weken in de hand werkt. De commissie is van mening dat dit een voortdurend punt van aandacht blijft.

Communicatie met de burger

Voorts blijft de commissie aandacht vragen voor het pro-actiever handelen door de gemeente. Daarbij kan gedacht worden aan meer overleg en informatieverstrekking aan belanghebbenden en het vroegtijdig betrekken van belanghebbenden bij voorgenomen besluiten. Een goede communicatie met de burger draagt bij aan een prettig contact met de overheid. Bijkomend voordeel is dat het indienen van een bezwaarschrift daarmee mogelijk kan worden voorkomen. De commissie beveelt aan om in voorkomende gevallen, waarin door een burger wordt verzocht om overleg, daadwerkelijk op een dergelijk verzoek in te gaan. Naar de mening van de commissie kan het doelmatiger zijn om in onderling overleg tot een vergelijk proberen te komen dan om de burger slechts te wijzen op de mogelijkheid van een bezwaarprocedure. De commissie stelt tot haar tevredenheid vast dat het afgelopen jaar veel

aandacht is besteed aan de communicatie. Ondanks de positieve ontwikkelingen, handhaaft de commissie dit aandachtspunt omdat ze van mening is dat communicatie een blijvend aandachtspunt is voor een dienstverlenende organisatie. Overigens zal ook de commissie niet nalaten tijdens hoorzittingen en daar waar mogelijk, partijen tot elkaar te laten komen, waarbij een geschil naar ieders tevredenheid kan worden opgelost.

Toevoegen van berekeningen aan terugvorderingsbesluiten

Het is klantvriendelijker om aan terugvorderingsbeschikkingen op grond van de WWB en aanverwante wetten een aparte en begrijpelijke berekening toe te voegen. Hiermee kunnen bezwaarschriften worden voorkomen, omdat een berekening bijdraagt aan de motivering van een besluit. Bijkomend voordeel is dat in het geval bezwaar wordt gemaakt, ook de commissie inzicht heeft in de berekening door het college.

4.3 Aanbevelingen naar aanleiding van concrete bezwaarschriften

Afstemming behandeling aanvragen om bijstand

Nadat het college de aanvraag van bezwaarde voor bijstand buiten behandeling had gesteld, heeft bezwaarde opnieuw een aanvraag ingediend. Deze aanvraag voor bijstand is ingewilligd zonder dat daarbij om aanvullende informatie was verzocht. De commissie vraagt zich af hoe het mogelijk is dat een aanvraag voor bijstand door de ene klantmanager als onvoldoende onderbouwd wordt aangemerkt, terwijl een nieuwe aanvraag op grond van diezelfde gegevens door een andere klantmanager, zonder aanvulling, als voldoende onderbouwd wordt beschouwd. De commissie vindt dit geen wenselijke ontwikkeling en adviseert het college de behandeling van aanvragen nader af te stemmen.

Reactie college: Het college constateert dat de afhandeling in dit geval niet volgens de werkafspraken heeft plaatsgevonden. Normaal gesproken vindt dossieronderzoek plaats en afstemming tussen de medewerkers voor een uniforme werkwijze. Er zal aandacht worden geschonken aan de werkafspraken zodat een dergelijke situatie niet meer zal voorkomen.

Overgangsrecht in verordeningen

De commissie heeft het college in een eerder advies gewezen op het belang van het opnemen van overgangsrecht in verordeningen. De commissie constateert dat dit nog niet is aangepast. Daarom brengt de commissie dit nogmaals onder de aandacht van het college. Daarnaast wijst de commissie het college op de redactie van de Apv 2012, die naar het oordeel van de commissie op een aantal punten onduidelijk is. Zij wijst in dit verband met name op de verwijzing in artikel 4.11A, eerste lid, van de APV naar artikel 1 van de Apv en de verwijzing in artikel 6:5 van de Apv naar artikel 2:11 Apv.

Reactie college: Het college onderschrijft het belang van overgangsrecht en bij het tot stand komen van nieuwe/gewijzigde verordeningen zal hier specifieke aandacht aan worden besteed.

Aanpassingen van besluit bij verweer aandragen

De commissie constateert dat de vertegenwoordigster van het college in haar verweer meerdere malen aangeeft dat onderdelen van het besluit in heroverweging zullen worden aangepast. De commissie geeft in dergelijke gevallen een voorkeur aan een nadere motivering van het college in zijn verweer. Bij de enkele stelling van het college dat de motivering van een besluit zal worden hersteld in heroverweging, maar daar geen inhoud aan geeft in het gevoerde verweer, kan de commissie niet anders dan adviseren het bezwaar

gegrond te verklaren. Naar het oordeel van de commissie heeft haar advies dan weinig of geen toegevoegde waarde, omdat het college dat inzicht kennelijk ook al heeft. Daarbij komt dat een bezwaarde tijdens de hoorzitting in de gelegenheid is om op die voorgestelde motivering te reageren.

Reactie college: Het college neemt kennis van de overweging. In de verweerschriften wordt hier in het vervolg nadrukkelijk aandacht aan besteed en zal indien nodig een heroverweging worden gemotiveerd.

Bekendmaking van besluit aan aanvrager

Bij de beslissing op aanvraag dient het besluit bekend te worden gemaakt aan de aanvrager en niet aan diens partner. Wanneer het besluit aan de partner is gericht, is de beslissing op de aanvraag niet in werking getreden. De commissie wijst in dit verband op de artikel 3:40 gelezen in verbinding met artikel 3:41, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Reactie college: De opmerking van de commissie is begin 2013 onder de aandacht gebracht bij het cluster Sociale Dienstverlening. Inmiddels is gebleken dat het nog steeds voorkomt dat het besluit niet bekend wordt gemaakt aan de aanvrager. Dit punt zal daarom opnieuw worden aangekaart en is voor komend jaar een aandachtspunt.

Gescheiden houden subsidiebesluiten

De bezwaren richtten zich tegen een deel van de motivering dat geen betrekking heeft op het voorliggende besluit tot vaststelling van de subsidie 2012. Het overwogene ziet toe op de subsidieverlening in 2013, zonder dat die tekst leidt tot een concreet besluit over een subsidie voor het jaar 2013. De commissie vindt dat dergelijke opmerkingen niet thuis horen in de beslissing tot vaststelling van de prestatiesubsidie over 2012. Bezwaarde heeft zich daardoor ten onrechte genoodzaakt gezien bezwaar te maken tegen het besluit tot het vaststellen van de subsidie over 2012.

Reactie college: het college is het op dit punt met de commissie eens. Gezien het feit dat gewenste informatie over deze voorziening van bezwaarde gelijk kwam met de vaststelling van 2012, leek het destijds logisch om dit in hetzelfde besluit mee te nemen. Het college ziet nu in dat dat beter in een apart besluit was gedaan.

Herformuleren Apv inzake het aanbieden van taxidiensten op Schiphol

Door de wijze van formuleren van artikel 5.14 Apv zou de indruk kunnen ontstaan dat met een vergunning het aanbieden van taxivervoer ook buiten de aangewezen rijbanen is toegestaan. De commissie doet de aanbeveling de redactie van artikel 5.14 Apv aan te passen in die zin

dat het aanbieden van taxivervoer op Schiphol slechts is toegestaan op de daartoe aangewezen rijbanen en voor zover betrokkene beschikt over een vergunning in de zin van de Wet personenvervoer 2000, zoals kennelijk de bedoeling van de wetgever is geweest.

Reactie college: naar aanleiding van de hoorzitting zal in artikel 5.14 lid 3 van de Apv de komma tussen '2000' en 'op' worden verwijderd. De bepaling luidt dan: "Het is verboden om op de luchthaven Schiphol taxidiensten te verrichten en aan te bieden, met uitzondering van taxidiensten met vergunning in de zin van de Wet personenvervoer 2000 op de voor taxi's bestemde rijbanen".

5. Ontwikkelingen

5.1 Ontwikkelingen in de wetgeving

Hieronder worden ontwikkelingen inzake wetgeving beschreven die een rol spelen of kunnen gaan spelen bij de behandeling van bezwaarschriften door de commissie. Daarbij zij opgemerkt dat de in het jaarverslag van 2012 opgenomen wetswijzigingen, zoals de Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving, wezenlijke wijzigingen betreffen. Het is van belang de ontwikkelingen in de rechtspraak te volgen. Het ligt in de lijn der verwachting dat in het volgend verslagjaar rechtspraak is gevormd en dat daaraan aandacht kan worden besteed in het jaarverslag.

Aanpassing WMO-verordening

Op 1 juli 2013 zijn de gekantelde WMO-verordening en de bijbehorende beleidsregels in werking getreden. De verordening is ingedeeld op basis van te bereiken resultaten in plaats van te verstrekken voorzieningen, hetgeen bij alle voorgaande WMO-verordeningen nog wel het geval was. De eigen kracht vormt hierbij het uitgangspunt. Dit betekent dat een resultaat soms ook op een andere wijze kan worden bereikt dan met een individuele voorziening.

Decentralisaties Sociaal Domein

De wetsvoorstellen die samenhangen met de 3 grote decentralisatieoperaties, de Jeugdwet, de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en de Participatiewet, treden vermoedelijk niet eerder in werking dan op 1 januari 2015. De commissie gaat hier bij de behandeling van bezwaarschriften in 2014 dus nauwelijks iets van merken.

Gemeentelijke decentralisatie van milieutaken

Met ingang van 1 januari 2014 is de vereiste verklaring van geen bedenkingen (vvgb) voor het milieudeel van aanvragen voor een omgevingsvergunning afgeschaft. Als gevolg van het vervallen van de vvgb, wordt het college van burgemeester en wethouders het bevoegd gezag voor alle voormalige provinciale inrichtingen met uitzondering van (provinciale) inrichtingen die vallen onder de IPPC-Richtlijn (Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en het BRZO (Besluit risico's zware ongevallen). Het college van burgemeester en wethouders wordt volledig verantwoordelijk voor het toetsen en vergunnen van het milieudeel van de aanvragen voor een

omgevingsvergunning. Ook de handhavingsbevoegdheid wordt niet meer gedeeld met gedeputeerde staten.

Daarnaast vervalt de bevoegdheid van gedeputeerde staten om voor bedrijven die vallen onder categorie 28.4 en 28.5 van bijlage 1 onderdeel C van het Bor (i) maatwerkvoorschriften te stellen en (ii) een omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) te verlenen.

Gedeputeerde staten zijn voor deze bedrijven niet meer het bevoegd gezag voor het doen van de vereiste melding. Ook voor deze categorieën bedrijven wordt het college van burgemeester en wethouders per 1 januari 2014 het bevoegd gezag.

Elektronisch bekendmaken verordeningen

Op 1 januari 2014 treedt een wijziging van artikel 139 Gemeentewet in werking. Deze wijziging heeft tot gevolg dat het gemeentebestuur algemeen verbindende voorschriften, zoals verordeningen, bekend moet maken in een elektronisch uitgegeven gemeenteblad. Als een besluit tot vaststelling of wijziging van een verordening niet elektronisch bekend wordt gemaakt dan treedt dat besluit namelijk niet in werking. Het gemeentebestuur is de keuze gelaten de algemeen verbindende voorschriften ook nog op papier bekend te maken, maar dit is uitsluitend een 'extra service'. De papieren bekendmaking heeft verder geen juridische status meer.

Besluit omgevingsrecht (Bor)

Op 31 oktober 2013 is een ontwerpbesluit tot wijziging van het Bor en diverse andere algemene maatregelen van bestuur aan de Tweede Kamer toegezonden. Het betreft onder meer wijzigingen van de regels voor vergunningsvrij bouwen en afwijken van het bestemmingsplan. De wijziging zal naar verwachting in het voorjaar of in de zomer van 2014 in werking kunnen treden.

5.2 Ontwikkelingen in de werkwijze van de commissie

Bij besluit van 26 april 2012 heeft de gemeenteraad de Verordening adviescommissie bezwaarschriften gemeente Haarlemmermeer 2012 vastgesteld. Deze verordening is vervolgens op 1 oktober 2012 in werking getreden. De gewijzigde verordening biedt drie verschillende behandelwijzen voor bezwaarschriften. In beginsel worden de bezwaarschriften behandeld door een semi-externe commissie. Dit is een commissie bestaande uit twee

ambtelijke leden en een externe voorzitter.

Hierop bestaan echter 3 uitzonderingen:

In de eerste plaats kan de bezwaarmaker voor bezwaarschriften in het kader van de Wet werk en bijstand en aanverwante regelingen, de Wet maatschappelijke ondersteuning en besluitvorming over gehandicaptenparkeerplaatsen kiezen voor een volledig ambtelijke afhandeling van het bezwaarschrift.

Ten tweede wordt in een viertal categorieën van besluiten behandeling van de bezwaarschriften door een voltallig externe commissie gedaan. Dat zijn de volgende categorieën van besluiten:

- A) die door het betreffende bestuursorgaan zelf zijn ondertekend, dus niet in mandaat;
- B) die politiek gevoelig zijn;
- C) die een aanmerkelijk financieel belang vertegenwoordigen;
- D) waartegen vijf of meer bezwaarden bezwaar hebben gemaakt.

Ten derde worden raadsbesluiten door een voltallige commissie behandeld.

Op dit moment wordt de nieuwe werkwijze geëvalueerd. De resultaten hiervan zijn nog niet bekend.

6. Tot slot

De commissie stelt de bestaande goede samenwerking tussen het gemeentebestuur en de commissie, met daarbij de wederzijdse onderkenning en erkenning van taken en verantwoordelijkheden, zeer op prijs.

Uiteraard is de commissie, dan wel een vertegenwoordiging daaruit, gaarne bereid om in het kader van de behandeling van dit jaarverslag een mondelinge toelichting te geven.